

nævnte, anser jeg unegtelig ikke for praktisk; thi man maa huske, at Tilfælgelsen sker fra samme Kilde i begge Tilfælde. Det er altsaa Noget, som let kan iagttages. Den, som har Tilfælgelseslisten og skal tilfælgende, kan ikke tilfælgende Mand til to Reiser. Han kan kun tilfælgende til een. Det er umuligt. I Praxis er der ikke nogen Fare for dette Tilfældes Indtræden.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

§§ 1 og 2 (se Till. A. Sp. 1687—88) vedtoges uden Afstemning.

1) Ændringsforslag under Nr. 1 til § 3 af et Mindretal (Chr. Nielsen og Th. Nielsen):

1ste Punktum i 1ste Stykke affattes saaledes: „For at erholde offentlig Anerkjendelse maa en Sygekasse have mindst 30 Medlemmer.“

forkastedes med 31 Stemmer mod 13.

Derved bortfaldt Ændringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af samme Mindretal:

2det Stykke affattes saaledes: „Gaar en anerkjendt Sygekasses Medlemsantal ned under den angivne Grændse, bortfalder Anerkjendelsen.“

2) § 3 (se Tillæg A. Sp. 1687—88) vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Ændringsforslag under Nr. 3 til § 4 af Udvalget:

2det Stykke, 2det Punktum affattes saaledes:

„Den Albersgrændse, indtil hvilken Optagelse kan ske, bliver i den enkelte Kasses Vedtægter at sætte til mellem 45 og 55 Aar; dog kan det tillades en Kasse at sætte Albersgrændsen høiere, naar den hele Ordning skjønnes at frembyde tilstrækkelige Garantier.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 4 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Medlemmer af anerkjendte Sygekasser

kunne kun følgende være: Arbejdere, Husmænd, ubemidlede Haandværkere og Kæringsdrivende, lavt lønede Bestillingsmænd og andre med de nævnte og økonomisk Henseende lige stillede Mænd og Kvinder. Dog skulle de ved denne Lovs Ikrafttræden bestaaende Kasser, som inden 6 Maanedre indgive Begjæring derom, have Udgang til Anerkjendelse, selv om der i samme findes Medlemmer, der ikke falde indenfor det angivne Omraade, naar de ere optagne i Kassen, inden Loven træder i Kraft. For disse Medlemmers Vedkommende tilkommer der imidlertid ikke Kassen noget Tilskud af det Offentlige, ligesom disse ikke have Krav paa den i § 10 nævnte Begunstigelse.

Ingen kan optages i en anerkjendt Sygekasse, forinden han har fyldt sit 15de Aar. Den Albersgrændse, indtil hvilken Optagelse kan ske, bliver i den enkelte Kasses Vedtægter at sætte til imellem 45 og 55 Aar; dog kan det tillades en Kasse at sætte Albersgrændsen høiere, naar den hele Ordning skjønnes at frembyde tilstrækkelige Garantier.

Personer, der lide af nogen betydeligere kronisk eller uhelbredelig Sygdom, have ikke Udgang til Optagelse.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 4 til § 5 af Udvalget:

Slutningen efter „Tvivlstilfælde af“ forandres til:

„et Udvalg, bestaaende af et Medlem, udnævnt af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den Paagjældende bor, et Medlem af vedkommende Kasses Bestyrelse, som udpeges af denne, samt Kassens Læge. Har Kassen ingen fast Læge, antager den en Læge til at tiltræde Udvalget. Udvalgets Afgjørelse kan indantes for Indenrigsministeren af den, hvis Optagelse er bleven negtet, samt af Sygekasseinspektøren, hvem Afgjørelsen skal meddeles.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 5 med den vedtagne Ændring saalydende:

Om Nogen efter Stilling, Livsvilkaar eller Helbredstilstand kan være Medlem af en anerkjendt Sygekasse, afgjøres i Tvivlstilfælde af et Udvalg, bestaaende af et Medlem, udnævnt af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den Paagjældende bor, et Medlem af vedkommende Kasses Bestyrelse, som udpeges af denne, samt Kassens Læge. Har Kassen ingen fast Læge, antager den en Læge til at tiltræde Udvalget. Udvalgets